STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Interesującym mnie badawczo obszarem stał się proces biograficznego konstruowania tożsamości przez Ryszarda Riedla – muzyka oraz wokalisty i lidera zespołu muzycznego „Dżem" w kontekście dwóch, ważnych dla owego procesu kategorii – miejsca oraz cierpienia. Pierwsza pozwoliła na usytuowanie omawianej biografii w dyskursach społecznych obecnych w miejscu, a także ukazanie relacyjności względem owego miejsca wraz z jego społecznymi kontekstami. Druga umożliwiała skupienie się na przeżywaniu własnego życia przez Artystę ze szczególnym uwzględnieniem doświadczania cierpienia, (koncentrując się zarówno na jego wymiarze indywidualnym, jak i procesach społecznych, w których ono się pojawia), dlatego też niniejsza rozprawa ma charakter eksploracyjny oraz deskryptywny. Swe badania osadziłam w paradygmacie interpretatywnym, który pozwolił na uznanie procesualnego charakteru życia człowieka oraz subiektywizację. Przyjętymi przeze mnie orientacjami metodologicznymi były narracyjne badania biograficzne oraz perspektywa hermeneutyczno-fenomenologiczna, w ramach której możliwe stało się dotarcie do indywidualnych sensów i nadawanych przez Muzyka znaczeń. Interesowało mnie jakie znaczenie Ryszard Riedel nadawał sobie, własnej egzystencji, partnerom interakcyjnym, miejscu w jakim żył. Ponadto, chciałam dowiedzieć się w jaki sposób Mężczyzna doświadczał własnego cierpienia. Wykorzystując możliwości interpretatywnej orientacji badawczej sięgnęłam do założeń metody biograficznej, pozwalającej na rekonstrukcję biografii i ukazanie procesualnego konstruowania tożsamości postaci. W warstwie interpretacji skorzystałam natomiast z koncepcji pedagogiki miejsca, w Polsce rozwijanej m.in. przez Marię Mendel oraz koncepcji trajektorii cierpienia Fritza Schütze. Dostępne narracje odniosłam także do innych teorii obecnych w interakcjonizmie symbolicznym. Nie bez znaczenia pozostały również dyskursy i narracje wspólnotowe, w których starałam się ukazać ową postać, szkicując wzajemne odniesienia.

Dysertacja składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii oraz aneksu. W rozdziale pierwszym przybliżyłam funkcjonowanie biografii w przestrzeni nauki, ze szczególnym uwzględnieniem jej statusu poznawczego, ukazując, iż biografia stanowi źródło wiedzy o człowieku, czasie i miejscu jego życia oraz przemianach w tym życiu zachodzących. Rozdział drugi stanowi prezentację wybranej przeze mnie orientacji metodologicznych, celów jakie chciałam zrealizować w niniejszej rozprawie, postawionych pytań oraz metod badawczych. W rozdziale trzecim dokonuję rekonstrukcji biografii Artysty korzystając z narracji wspomnieniowych, wypowiedzi Artysty, ukazując konstytuowanie się tożsamości

Muzyka z uwzględnieniem interesujących mnie kategorii. Rozdział czwarty poświęcony został odczytaniu sensów i nadawanych przez Ryszarda Riedla znaczeń zawartych w jego narracjach – pisanych tekstach utworów muzycznych oraz wierszach w odniesieniu do ich autobiograficznego wymiaru. W zakończeniu podsumowałam wyniki badań oraz podjęłam próbę odpowiedzi na postawione w dysertacji pytania badawcze. Rozprawę zamyka aneks, w którym przedstawiłam działalność artystyczną Ryszarda Riedla oraz autorstwo prezentowanych i interpretowanych w rozprawie utworów, a także treść tych, o których wspomniałam na kartach dysertacji, nie dokonując ich interpretacji.

Podjęta w dysertacji problematyka wydaje się być ważną ze względu na ciągłą obecność postaci w kulturze współczesnej, pomimo zmian dokonujących się w rzeczywistości społecznej oraz jej legendotwórczej roli.

Słowa kluczowe: Ryszard Riedel, biografia, doświadczanie, miejsce, cierpienie, tożsamość, artysta, narracje